

Kako je Jezus ta svoj sklep izvršil, ste slišali že v šoli. Pustil je, da so ga sovražniki pribili na križ. Tam je bil res z ranami in bolečinami pokrit, kot je bila Abelova ovčka vsa v ognju. Po telesu so se Mu poznali še udarci od bičev, v glavo je imel trnje zadržto, roke in noge z žebelji prebite, usta so bila žejna; njegovi prijatelji — apostoli so ga zapustili, sovražniki so se norčevali iz Njega; ljudje katere je prej učil, Mu niso več verjeli; Marija ga je žalostna gledala. Tako je duša Jezusova bila »žalostna do smrti«; telo pa je res od bolečin umrlo. Kakor je Abelova ovčka bila vsa v plamenih in sežgana na oltarju, tako je bil Jezus ves v bolečinah, ko je umrl na križu.

Jezusova smrt na križu je bila torej daritev nebeškemu Očetu. Tako dragocen je bil Jezusov dar in tako všeč je bil Bogu, da je zaradi te daritve vsem ljudem odpustil, kar so ga žalili, in nam zopet odprl nebesa.

Ksaver Meško:

Sveta noč.

*O Jezušček mili, na slami ležiš
in zdiš se ves slab in ubog,
in vendar v roki ves svet držiš,
ker vsemogočni si Bog.*

*Poln vere goreče pokleknem pred Te,
Boga Te spoznam in častim.*

*O Jezušček, blagoslovi me
iz jasic in večnih višin!*